

prima instanță M. Juganari
instanța de apel A. Panov, T. Pelin, S. Arnaut

Î N C H E I E R E

11 septembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Sveatoslav Moldovan
Tatiana Răducanu

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Adam Ion

în pricina la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea de Asigurări-Reasigurări „Donaris-Grup” Societate pe Acțiuni împotriva lui Adam Ion cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2013, prin care a fost respins apelul declarat de către Adam Ion și menținută hotărîrea Judecătoriei Călărași din 18 octombrie 2012

c o n s t a t ă

La data de 20 martie 2012 Societatea de Asigurări-Reasigurări „Donaris-Grup” Societate pe Acțiuni a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Adam Ion cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 20 octombrie 2010 între SAR „Donaris-Grup” SA, în calitate de asigurător și Adam Ion, în calitate de asigurat, a fost încheiat contractul de asigurare a mijloacelor de transport auto CASKO nr. CSK 2010-04-0220, conform căruia SAR. „Donaris Grup” SA a oferit lui Adam Ion acoperirea de asigurare în cazul daunelor produse ca urmare a deteriorării, distrugerii sau pierderii totale a mijlocului de transport de model „Toyota RAV4”, n/î CLAM 744, în sumă totală de 7000 euro.

Menționează reclamantul că în temeiul contractului nominalizat lui Adam Ion i-a fost eliberată polița de asigurare a mijloacelor de transport auto CASKO seria CSK 2010-04-0220 din 20 octombrie 2010 în condițiile speciale de asigurare a mijloacelor de transport și a locurilor din mijloacele de transport (COMBI).

Conform pct. 4 al contractului nr. CSK 2010-04-0220 din 20 octombrie 2010 prima de asigurare a constituit 412,30 euro, care urma a fi achitată de către pîrît în trei rate. Prima rată a primei de asigurare, în sumă de 164,92 euro urma a fi achitată la 20 octombrie 2010, a doua rată în sumă de 123,69 euro urma a fi

achitată la data de 20 noiembrie 2010 și a treia rată în mărime de 123,69 euro, pîrîtul urma să o achite la data de 20 decembrie 2010.

Deoarece pîrîtul Adam Ion a achitat doar prima rată a primei de asigurare, în sumă de 164,92 euro, reclamantul solicită de a încasa din contul lui Adam Ion datoria în mărime de 247,57 lei, taxa de stat în mărime de 270 lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 1500 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Călărași din 18 octombrie 2012 s-a încasat din contul lui Adam Ion în beneficiul SAR „Donaris-Grup” SA datoria în sumă de 247,38 euro, cheltuielile de judecată în mărime de 270 lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 1500 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2013 a fost respins apelul declarat de către Adam Ion și menținută hotărîrea primei instanțe.

Adam Ion a declarat recursa împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și remiterea pricinii spre rejudecare.

În motivarea recursului recurentul a invocat că instanța de apel a interpretat eronat legea. În acest sens recurentul invocă faptul că instanța de apel nu a verificat circumstanțele pricinii, în sensul că semnătura din contractul de asigurare civilă auto în litigiu nu-i aparține. La fel instanța de apel nu a examinat toate probele administrate.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului Civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Adam Ion este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Adam Ion nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, accesul la un tribunal în aspectul art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale cuprinde și condițiile în care poate fi atacată o hotărâre a unor instanțe de fond (*Guerin versus Franța*).

Totodată, acest drept nu este absolut, iar marja de apreciere aparține statului. Cu referire la caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că dreptul recurentului de acces la un tribunal în aspectul art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu este afectat.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Adam Ion ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de către Adam Ion se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Tatiana Răducanu